

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVIII. évfolyam 8. szám. 2017. április 15.

Ára 0,80 lej

Áldott húsvéti ünnepet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Az élő Krisztussal való találkozás

1Kor 15,1-5.12-14

Pál apostol az első korinthusi levél 15. részében megpróbált a gyülekezetnek segítségére lenni abban, hogy tisztán lássanak a feltámadás kérdésében, hiszen sok vita támadt köztük emiatt. Ma nekünk is segítségünkre siet a húsvéti ünnepelésben.

„Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdetem nektek, amelyet be is fogadtatok.” Az evangélium sarkalatos tanítása az, hogy Jézus feltámadt. Ha nem támadt fel, akkor vége az egésznek. Olyan ez, mint amikor egy szegre felakasztjuk a kabátot, és ha a szeg kilazul, minden a földre esik. Pál apostol szerint az alapvető bizonyágtétel hitünkről az, amikor kijelentjük: Krisztus feltámadt. A korinthusiak keresztyénnek vallották magukat, de inkább a lélek halhatatlanságában hittek, és így érveltek: mi meghalunk, a test elrohad, a halhatatlan lélek azonban kiszabadul a testből,

A bethfagéi csikó. James Tissot francia művész festménye

Kató Béla püspök

(Folytatása a 3. oldalon)

Reviczky Gyula

Húsvét

Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámaszt az isten-ember
Győzedelmesen!

Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső;
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő:
Gondoljon feltámadásra,
Mely örök leszen,
Feltámaszt az isten-ember
Győzedelmesen!

Manipuláció? Korrupció? Halk Hang!

Mi történt az Olajfák hegye felől a szent városba induló Megváltó körül? Nagy leleplezések sorozata volt a bevonulása. Egyénekről és tömegről, vallási vezetőkről és politikai hatalmasságokról, de a háttérben halk és csendes erővel mellette állókról is kiderült az igazság...

Jézus és a tanítványok a pászka ünnepére, a húsvétra készülők Jeruzsálemhez keletről közeledtek. *A táj, a hely, amerre a Mester járt, szinte odakinálta magát Neki engedelmes, egyben elrendelt üdvtörténeti helyszínül néma tanúként.* Béthfagén keresztül vezetett útja, azon a falun át, aminek arám neve (Beth-Pageh) azt jelentette: „az éretlen füge háza”. Az évnék ebben a szakaszában már hajtottak a fák, gyümölcsfák, füvek, így a fügefák is. Az ébredő természet zsendülése, az élet, a terméshez való közeledés indul el Urunk megváltástörténetének drámai eseménysorozata. Különös kontrasztot, zöldellő háttérrel alkotott az éledő természet az Élet Urának átmenetileg fájdalmas, halálos történetéhez. Ez a különös, ökológiai zöld szólam mindvégig az élet túlerejét sugallta Urunk körül, mintegy az Élet legyőzhetetlen refrénjeként.

Aztán ott volt előtte az Olajfák hegye, amire biztosan nem tudott belső megrendülés nélkül feltekinteni. Hiszen Ő tudta egyedül, ez lesz az a hely, ahonnan majd felmegy a mennybe. S majd ez lesz az a hely, ahová vissza fog térni. A világ Megváltójának búcsúhelye és visszatérésének kivételezett helye némán vigyázta Jézus közeledését a szent városhoz és a megváltás drámai végkifejletéhez.

De volt még a virágvasárnapi bevonulásnak más színezete is. Egyik szín a szürke, hiszen a szamárcsikó a bevonulás jámbor statisztájaként már ott álldogált rendeltetészerűen a faluban. Ez volt az, amely négy láb tanúként engedelmisségből leckét adott az embereknek.

dr. Békefy Lajos

(Folytatása az 5. oldalon)

Húsvéti emberekként élni

Beszélgetés

Buzogány Emese kórházlelkésszel

Negyed évszázada végez kórházlelkészi szolgálatot dr. Buzogány Emese négygyermekes családjában. Csiha Kálmán püspök hívta e munkakörbe, s bár a látogatott kórházak és kollégák időközben változtak, ő ki-tartott a többnyire embert próbáló hivatás mellett.

– *Hogyan lett kórházlelkész?*

– Amikor befejeztem a 12. osztályt, az orvosi egyetemre felvételiztem. Nem jutottam be, és Isten úgy vezetett tovább, hogy teológiára jelentkeztem. Már teológus koromban jártam idősebb emberekhez, elsősorban lelkipáter munkát vállaltam.

Mihály Noémi Katalin

(Folytatása a 6. oldalon)

Tanulságos igék

A hitről (VI.)

Hit általi győzelem

De mindezekben felettébb diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

(Róm 8, 37)

A hit által való győzelem nem magától értetődő dolog a keresztyén ember életében. Miért? Mert ez kemény küzdelemmel jár. És a harcnak mindig két kimenetele lehet: győzelem vagy vereség. A keresztyén ember hitben való győzelmé teljességgel a Krisztus golgotai győzelmén és húsvéti diadalán nyugszik. A győzelem ilyen értelemben már egy meglevő valóság. De emberi oldalról ezt még nekünk is ki kell vívni. És ez csak harc árán lehetséges. Ebben végig ott lehet a remény, hogy végül győzni fogunk. Amikor erről beszélünk, nem feltétlenül a végső győzelemre kell gondolnunk. Az Úr gondoskodik arról, hogy „köztes” győzelmek is legyenek. Ezeket mi úgy éljük meg, ahogy a zoltár írja: erőről erőre jutnak, míg a végső győzelemben megjelenünk Isten előtt a Sionon.

A harcban vannak erősítőink: az ige és Szentlélek. Bár Isten biztat, hogy meglesz a

végső győzelem, nekünk is minden erőnköt össze kell szednünk, hogy harcoljunk a bűn ellen. E harcban nincs lazítás, nincs pihenő, minden pillanatban figyelni kell. Aki egy percre is megáll, visszaesik a hitben. Mindig arra kell törekednünk, hogy növekedjünk és erősödjünk a hitben. Ez az Úr akarata a mi életünkre nézve. Krisztus feltámadásának az ereje egyre inkább működik bennünk. A hitéletben mindig az a fontos, hogy egyre jobban eltekintsünk bűneinktől, kudarcainktól, és egyre inkább tekintsünk Krisztus győzelmére.

Minél jobban növekszünk a hitben, annál jobban látjuk bűneinket, gyarlóságainkat, és annál jobban kell harcolnunk ellenük. Minél erősebb a hitünk, annál nagyobb próbák és kísértések törhetnek ránk. De megtapasztaljuk mi is Pállal együtt: mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Győztesnek lenni Krisztusban nagyszerű dolog: nyugalmat és békességet ad. Egyre jobban hisszük, hogy Krisztus értünk mindent elvégzett, de egyre jobban látjuk azt is, hogy minden percben rá vagyunk utalva Isten kegyelmére ahhoz, hogy győzni tudjunk. Szentlélek ereje nélkülözhetetlen számunkra. Ha ez az erő nem állna rendelkezésünkre, akkor biztos lenne a kudarcunk.

A győzelem nem mindig abban a pillanatban érkezik, amikor várjuk. Sokszor meg kell tanulni várni. Isten azonban soha nem késik, mindig idejében érkezik.

Ahhoz, hogy győzni tudjunk, igénybe kell vennünk azt a lelki fegyverzetet, amit Isten az ő igéjében rendelkezésünkre bocsát. E fegyverek nélkül védtelenek lennénk, és a bűn biztos zsákmányává válnánk.

Sokszor úgy érezzük, az

ellenség túlerőben van, és nekünk fel kell adni a harcot. A mi oldalunkról nézve a győzelem mindig elérhetetlen messzeségben van. De megtapasztaljuk, hogy ami nálunk lehetetlen, az Úrnál lehetséges. Átéljük azt, hogy hit által, Isten erejével mégis diadalmaskodhatunk. A keresztyén embernek mindig arra kell gondolnia, hogy Jézus győzött a Golgotán, de ő ezt a győzelmet nem tartja meg magának, ebben minket is részesíteni akar. Hit által mindig áradnak belénk a krisztusi erők, a feltámadás ereje, és ez győzelemre vezet minket.

A győzelem nem mindig abban a pillanatban érkezik, amikor várjuk. Sokszor meg kell tanulni várni. Isten azonban soha nem késik, mindig idejében érkezik. Fontos, hogy a várakozás idején ne essünk kétségbe, ne hitetlenkedjünk. Bízunk abban, hogy ő ígéretet tett, és ezt meg is fogja tartani. Néha akkor van a legközelebb a győzelem, amikor mi úgy gondoljuk, a legtávolabb álltőlünk. A győzelem sokszor isteni meglepetés.

A hit nagy dolgokra képes, János evangélista szerint a mi hitünk legyőzi a világot. Ezt még egyetlen hadvezér sem tudta megtenni, sem Nagy Sándor, sem Napóleon, sem Hitler, sem Sztálin. De amit e rettegett hadvezérek vagy diktátorok nem voltak képesek megtenni, azt meg tudja tenni a hit. Ha az egyház történelmét megvizsgáljuk, ámulattal állhatunk meg a hit cselekedetei előtt. Miként tudtak volna hit nélkül az első keresztyének Néró oroszánjai elé menni az arénákban? Hogyan tudtak volna a reformáció idején a hitvalló keresztyének a máglyára lép-

Bibliaolvasó kalauz

Május

1	H	2Sám 10	ApCsel 5,17–32
2	K	2Sám 11,1–13	ApCsel 5,33–42
3	Sze	2Sám 11,14–27	ApCsel 6,1–7
4	Cs	2Sám 12,1–14	ApCsel 6,8–15
5	P	2Sám 12,15–23	ApCsel 7,1–16
6	Szo	2Sám 12,24–31	ApCsel 7,17–43
7	V	2Sám 13,1–19	ApCsel 7,44–53
8	H	2Sám 13,20–39	ApCsel 7,54–60
9	K	2Sám 14,1–20	ApCsel 8,1–8
10	Sze	2Sám 14,21–33	ApCsel 8,9–25
11	Cs	2Sám 15,1–12	ApCsel 8,26–40
12	P	2Sám 15,13–23	ApCsel 9,1–9
13	Szo	2Sám 15,24–37	ApCsel 9,10–19a
14	V	2Sám 16,1–4	ApCsel 9,19b–30
15	H	2Sám 16,5–14	ApCsel 9,31–43
16	K	2Sám 16,15–23	ApCsel 10,1–16
17	Sze	2Sám 17,1–14	ApCsel 10,17–23a
18	Cs	2Sám 17,15–29	ApCsel 10,23b–48
19	P	2Sám 18,1–18	ApCsel 11,1–18
20	Szo	2Sám 18,19–32	ApCsel 11,19–26
21	V	2Sám 19,1–9a	ApCsel 11,27–30
22	H	2Sám 19,9b–15	ApCsel 12,1–5
23	K	2Sám 19,16–31	ApCsel 12,6–19
24	Sze	2Sám 19,32–40	ApCsel 12,20–25
25	Cs	2Sám 19,41–44	ApCsel 13,1–12
26	P	2Sám 20	ApCsel 13,13–22
27	Szo	2Sám 21,1–14	ApCsel 13,23–37
28	V	2Sám 21,15–22	ApCsel 13,38–52
29	H	2Sám 22,1–25	ApCsel 14,1–7
30	K	2Sám 22,26–51	ApCsel 14,8–20
31	Sze	2Sám 23,1–7	ApCsel 14,21–28

ni, ha nem lett volna hitük? Miként vállalhatta volna a negyven prédikátor a gályarabságot a tizenhetedik század közepén az ellenreformáció idején, ha nem a hit ad erőt neki? Hogyan mertek a huszadik század hitvallói a kommunista-ateista rendszer idején bilincseket és börtönt viselni, ha nem a hit dobog a szívükben? Miként tudják ma a keresztyének Irakban, Szíriában, Egyiptomban és másutt a vértanúságot vállalni, ha nem a Krisztusban való hit vigasztalná őket?

Jól tudjuk, ezért az érdem nem az emberé, hanem Istené. De az ő gyermekei részesek lesznek Isten győzelmében Krisztus által. Olyan jó nekünk tudni, hogy nem a bűn az utolsó szó, hanem Istené. Ő nem szenvedhet vereséget. E győzelemnek két oldala van: a hívők felé jutalom, a hitetlenek felé ítélet és megsemmisítő vereség.

Vannak olyan területei a győzelemnek, ahol az embernek nincs szerepe. És ez nem más, mint az utolsó ítélet, amikor Krisztus visszajön: a jelenlegi világ elmúlik, és Isten mindent újjáteremt. Akkor már nem lesz helye a kételkedésnek. Csak az örök élet öröme marad. Mi ezt a napot várjuk. A húsvét, a feltámadás ünnepe pedig áldott előízét adja mindennek. Jézus győzött, általa mi is győzünk, és várjuk a végső győzelmet.

Lőrincz István

Bódás János:

Virágvasárnap

Csak hulljatok virágok, palmaágak
Csapongjon a piros szárnyú öröm
S higgyétek, hogy Dávid utódja jön
Szabadságszerző győzelmes királynak.

Ő... látja már, hogy messze mint a felleg,
Fekete átok varjúra vár
És szárnyra kap, s hogy nemsokára már
Káromkodnak, akik most énekelnek

Ő... tudja már, hogy egyedül lesz s hitvány,
Ijedt szívvel fut szét sok tanítvány,
Nem marad bennük se remény, se hit...

S egy szürke fa a borzongó erdőbe,
mintha tudná, hogy kereszt lesz belőle,
meg-megrázza zörgő leveleit...

Az élő Krisztussal való találkozás

(Folytatás az 1. oldalról)

s tovább él a mennyei világban. Akkor nem kell feltámadás, mert nincs is halál. A lélek töretlenül átmegy a test halálküszdelmein az örök életbe, így nincs feltámadás, hanem inkább a lélek halhatatlansága. És ha így van, akkor bizonyára Jézussal is úgy történt, hogy a testét sírba helyezték, s a lelke a mennybe távozott.

Pál apostol szerint azonban ez nem keresztyénség.

A történelem folyamán sokan másként próbáltak: azt mondták, tetszhalott volt, hiszen gyorsan levették a keresztről és eltemették, ám amint eszméletéhez tért, kijött a sírból. Ez azonban vállalhatatlan, mert Jézus akkor azt mondta volna: nem haltam meg, itt vagyok. Különben azt kellene feltételezni, hogy Jézus tudatosan becsapta őket. Azt is ki kell zárni, hogy a feltá-

madás csak belső élménye volt a tanítványoknak, és csak hallucináltak, amikor Jézust hallották vagy látták.

Ha valaki így vall, az nem keresztyén, mert Krisztus igenis feltámadt. De hogyan? Az apostol nem önmagát akarja hitelessé tenni, hanem betagozódik a keresztyének közös hitvallásába. Ezek a szavak, amelyeket olvasunk – „mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam” – azt jelentik, hogy ő hagyományt kapott, amit át szeretne adni. Nem magától és magáról beszél, hanem a Jeruzsálemben lévő apostolok hagyományát nyújtja át. Ez pedig az, hogy Krisztus „meghalt a mi bűneinkért, az írások szerint, eltemették, s ugyancsak az írások szerint feltámadt a harmadik napon. Megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek”. Ez az őszöveg az, amely a jeruzsálemi gyülekezetben alakult ki, tehát „meghalt, eltemették, harmad-

A mennyei dicsőségről

Az aranyból készült utcák kevéssé fognak ránk hatást gyakorolni, az angyalok hárfahangjai pedig kevéssé fognak megörvendeztetni a trónus közepén helyet foglaló Királyhoz képest. Ő az, aki majd magára vonja tekintetünket és gondolatainkat, felszítja szeretetünket, és minden megszentelt érzésünket a szakadatlan imádat tetőfokára irányítja. Látni fogjuk Jézust.

C. H. Spurgeon

napon feltámadt, megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek”.

Ez volt a jeruzsálemi gyülekezet ősi hitvallása. Aztán hozzáfűzték a következőt is: „azután megjelent több mint ötszáz testvérnek, akik közül a legtöbben még mindig élnek”. Tehát az apostol szerint ellenőrizhető tényekről van szó. Tudok nevetek, akik benne voltak ebben az ötszázban – fogalmazhatott volna Pál akár így is.

„Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak, legutoljára pedig mintegy torzszülöttnek, nekem is”. Pál tehát úgy érzi, ő még beletartozik azok közé, akiknek Jézus személyesen jelent meg. Ő még személyesen találkozott a feltámadt Jézussal, utána már mindenki csak prédikált róla.

Az élő Krisztussal való találkozás és az erről való bizonyágtétel az igazi feladat a húsvétot ünneplő embernek. Más eszközünk nincs a feltámadás hitének továbbadására, csak a személyes bizonyágtétel. Valljuk meg ezért bátran hitünket!

Reformátusnak lenni

A reformáció jubileumi évében lapunkban új sorozat indul a húsvéti számtól. Lelkipásztorok, laikusok igyekeznek megosztani gondolataikat az olvasókkal arról, hogy mit jelent a reformátusság, miért gondolják úgy, hogy érdemes reformátusnak lenni.

A jól kitaposott út követése

Miért jó reformátusnak lenni? – tesszük fel a kérdést a reformáció 500. évfordulóján. Első gondolatunk az lehet, hogy sokkal áttekinthetőbb és érthetőbb az istentiszteleti rend, és jól meghatározott szabályok vannak. Mások a reformátusságot szabad vallásnak tekintik, ugyanis szerintük mindenki kialakíthatja a saját hitvallását. Ez lenne a reformátusság lényege?

A 19. századi református keresztyén hajlamos arra, hogy a hitét saját kedve és kényelme szerint alakítsa, ami nem helyes és hiteles hozzáállás. A Bibliában sehol sem szerepel az, hogy magunknak kell kialakítanunk egy személyes hitet, amelyet követünk. Ez téves hozzá-

állás, és olyan, mintha egy kirándulás alkalmával az általunk megrajzolt térképet használnánk annak ellenére, hogy nem ismerjük azt a helyet, ahová tartunk.

Így történik ez az életünkkel is. Sokszor mi magunk akarjuk megszabni azt az utat, amelyen járni szeretnénk, és nem vesszük számításba az Atya akaratát.

A valódi reformátusság lényege abban rejlik, hogy nem a magunk feje után megyünk, hanem egy jól kitaposott utat követünk. Ezt az utat Krisztus mutatja meg. Ő maga mondja: „én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.” (Jn 14,6)

Hogyan tudjuk megkapni a Jézus által mutatott utat? A következőt olvashatjuk az Ószövetségben: „és adok néktek új szívet, és új lel-

ket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek” (Ez 36, 26–27). E sorokat olvasva feltevődik bennünk a kérdés: minek kellene nekünk új szív és új lélek, ugyanis minket az Úr születésünk idején szívvel és lélekkel teremtett? Minden embernek van szíve, és van lelke. A földi értelemben vett halál pillanatában viszont eldől, kinek a lelke kerül az örökkévalóságba, és kinek hull ki a „létből”.

Hogyha a szívünk szerint cselekszünk, nem biztos, hogy azt az utat követjük, amelyet kellene.

Ezért adatott az embernek lélek. Lélek, amely kommunikálni tud Istennel, hogy ha azt az ember akarja. Egy hasonlattal élve: hiába

jelenik meg új mobilszolgáltatás, hogy ha azt nem kérjük, senki sem kínálja nekünk tálcán.

A hit ajándék, amelyet kérni kell. Hallásból van, azaz meg kell hallani és be kell fogadni.

A befogadást csak Isten megújító ereje tudja megvalósítani. Ezért van szükség új lélekre, amelyet az Atya munkál a Szentlélek által, és így új szívet is nyerünk. Csak új szívvel lehetünk valódi keresztyén reformátusok, akik az Atya akaratát naponta cselekszik – Jézus irányításával.

A reformáció 500. évfordulóján kérjük a Szentlélek megújító erejét, amely lehetővé teszi annak az útnak a felismerését, amelyet az Atya „tervezett” számunkra.

dr. Avornicului Mihály

Boldogok húsvétja

Jn 20,29

A reformáció fél évezredes évfordulójának húsvétján is kérjük Istent: ajándékozzon meg egyre több embert a hitnek drága ajándékával, hogy érezhesse szívében azt a boldogságot, amelyről a halálból feltámadott Jézus beszélt tanítványai előtt: „boldogok, akik... hisznek”. Ő nem a szemmel látókat és vizsgálókat mondja boldognak, hanem a hitben levőt, a hitre jutottat.

A hit ajándékával megáldott szív boldogsága erős és állandó. Minden másnak a birtoklásával nyert boldogság törekeny és mulandó. Jézus szerint a mustármagnyi hit is hegyeket mozdíthat meg, elcsendesíti a szélvihart és a tenger hullámain, eloszlatja a félelmet, legyőzi a betegséget. Tehát a lehetetlennek látszót lehetővé, az elképzelhetetlent valósággá teszi.

A hit híd köztünk és Isten között, amelyen mi Atyánk felé, ő pedig felénk jön, és a két akarat találkozik (Mk 1,40-41). Ahol és amikor ez létrejön, megtörtént a boldogság, mert megvalósult Isten akarata és a mi óhajunk.

A hit ajándékát kapott élet olyan, mint a virágzásnak indult szőlő, jó illatot ad (Énekek 2,13), vagy mint a nárdus olaj a szelencében, illatát szétárasztja, míg az egész ház megtelik vele (Jn 12,3). Így válik a hit Isten dicsőségé, az emberek javát szolgáló cselekedetté. Mert az ige és a Szentlélek által a szívekbe helyezett drága ajándék a magába roskadt, erőtlent embert is megmozgatja, cselekvővé teszi Isten akaratát-

nak a végzésére, hogy a szőlőtőnek ne csak növekvő és nedvét élvező vesszője legyen, hanem gyümölcstermője is. A hit tehát egyedül Istenre néz, általa munkálkodik.

A reformáció 500. évfordulójának húsvétján a feltámadott Jézus Tamás nevű tanítványának mondott szavai: „boldogok, akik nem látnak és hisznek” alapján arra is gondolunk, hogy a reformátorok által lefektetett és hirdetett négy

tantétel közül az „egyedül a hit” áll igazán közel a feltámadott Jézus szavaihoz.

Isten Fiának a halálból való feltámadásával mi a halálból átvitetünk egy számunkra még ismeretlen, de minden értelmet felülhaladó állapotba, olyanba, amilyent szem még nem látott, fül nem hallott, sem emberi szív meg nem gondolt. Ezt csak hit által érthetjük meg.

Jézus feltámadása a biztos záloga annak, hogy életünk folytatódik, kiteljesedik, de teljesen másként, mint ez a földi élet. Abban az életben nem lesz fájdalom és gyász sem. Úgy

vagyunk ezzel, mint a mondabeli szerzetes, aki megjárta a mennyet, és akit arról kérdeztek, milyen volt a mennyei világ. Ő ezt felelte: teljesen más. Ami Jézus számára a feltámadás volt, az lesz a benne hívők számára is. Mégpedig az, hogy nem a halálé az utolsó szó. Hitünknek alapköve Jézus feltámadása. „Ha Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek is” – írta Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek. A keresztyén ember hite a feltámadáson áll vagy bukik. Akinek szívében már lángol ez a hit, ne engedje, hogy e gyertyalángra valaki kioltót tegyen. De maga se tegye a gyertyát a véka alá.

A keresztyén ember a Krisztusról szóló bibliai üzenetnek meghallgatása és Isten irgalmas csodáinak elfogadása által ismeri meg a feltámadás erejét, így erősödik meg. A hit félretesz minden olyan számításba vehető dolgot, amely az Istenben való bizodalmat és az ő igazságának elfogadását gátolja.

A hit és a Lélek az, amely által a keresztyén ember Jézust felismeri és „meglátja”. Istent nem a jó szem, hanem a tiszta szív látja meg (Mt 5,8). Nem a szemeinkkel, hanem a hitünkkel értjük meg és vesszük át azt, amit Krisztusban Isten számunkra elkészített (Róm 10,9). A hit nélkül Isten felé tartott kéz és szív üresen marad.

Aki a feltámadott Jézusban való hitre épít, annak élete viharok zúgását is kibírja. „Boldogok, akik...hisznek.”

Székely József

(A szerző egyházkerületünk missziói előadója volt)

Hol van? Nincs itt. Feltámadt!

Három mondat. Mind a háromnak van tartalma. Külön is. Együtt is. Külön-külön mást is jelenthetnek, azonban együttesen szemlélve ugyanazt. Hol van? Nincs itt. Feltámadt!

A Bibliának karácsonyi és húsvéti történetei közé tartozik különösen az első, a kérdés: hol van? A karácsonyi történetben a Jeruzsálembe érkező napkeleti bölcsek kérdezik: „Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten.” (Mt 2,2a) Látták a jelt, s ennek tükrében elindultak és keresték a „jelzett dolgot”.

Hol van? A húsvéti történetben már sokkal többen keresik a gyermeket, azt, akit keresztre feszítettek, aki meghalt és eltemették. Keresik az emmausi tanítványok, keresi Mária Magdaléna, Mária, a Jakab anyja, Salomé és sokan mások. „És a követ a sírról elhengerítve találták, és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.” (Lk 24,2-3) Akik

a megfeszítettet keresték, már valamennyien találkoztak valamikor vele. Azért keresték, mert hiányzott. Hol van?

A második mondat: nincs itt. A napkeleti bölcsek nem találták meg Jeruzsálemben. Rossz helyre mentek? A tanítványok serege nem találta meg a kőszirban, mert nem volt ott. Nem volt Jeruzsálemben sem, mert Isten jelzése szerint a júdeai Betlehemben kellett megszületnie. És nincs a sírban, mert ugyancsak Isten kijelentése szerint „nem hagyod lelkemet a sírban, és nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson.” (Ap-Csel 2,27) Akkor hol van? Feltámadt!

A harmadik mondat a vízvázlasztó. Feltámadt! „Mit kerestek a holtak között az élőket? Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, mit mondott nektek” (Lk 24,5-6)

A templomba járó emberek számára karácsony és húsvét népszerű időszak. Ezek azok az alkal-

mak, amikor különösképpen keresünk valamit – jó esetben valakit. Amikor csak valamit keresünk, baj van. A legnagyobb baj pedig az, ha már semmit sem keresünk. Egyházi berkekben azért szoktunk keresni, mert a napkeleti böl-

A tanítványok keresztelnek.
James Tissot festménye

cskekhez hasonlóan mi is láttunk valamilyen jelt. Embertársunkon keresztül vagy éppen Isten segítségével láttunk valamit, ami más, mint a hétköznapi, sőt más, mint a világ.

Igaz, hogy még nem találkoztunk vele, de már láttunk valamit róla vagy tőle. Ezért indulunk el. De sajnos sokszor mi is zsákutcába kerülünk, mert nincs ott. Hol van? Nem Jeruzsálemben, immár nem Betlehemben, sőt már nem is a kereszten vagy arimátiai József sírjában. Akkor hol? Nincs itt. Mert „feltámadt a halálból, és íme, előttetek megy” (Mt 28, 7b).

Hol van? Nincs itt, mert előttem megy. Vezet, hogy te is ott legyél, ahol ő van. Ott, ahol megmondta, hogy lehet vele találkozni. Ha már találkoztál, akkor tudod: feltámadt! S mert feltámadt, érted és veled van. Nincs olyan mély emberi állapot, amelyben ő ne lenne veled. Ezért keresd, kövesd őt! Mert ő mondta: „íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. (Mt 28,20b)

Péterffy Kund

Manipuláció? Korrupció? Halk Hang!

(Folytatás az 1. oldalról)

Azoknak, akik már akkor tudtak olvasni e különös jelnyelvezetből. E makacsságra is hajlamos állat nem állt ellent az idegenként őt elkötő tanítványnak. És mert az Úrnak volt szüksége rá, az ottállók is szívesen bocsátották a jószágot az Úr rendelkezésére. Milyen fontos szerepe volt ennek az állatnak az üdvörtörténetben! Ott állt egyik társa már a betlehemi jászolbölcső mellett azon a titokzatos éjszakán, amikor Üdvözítő született e világra. Egy ilyen igavonó jószág lett az életmentés, a menekülés eszköze, József, Mária és a Gyermek mentőautója.

És most itt a Király Jézus hordozója. Az sem véletlen, hogy Jézus így fogalmaz: olyanak kell lennie a számárnak, amelyen előtte ember még nem ült. Tisztának, méltónak ahhoz, aki majd használja. S még egy szín, élő környezeti „díszletanyag” is feltűnik a bevonulás történetében: a zöld gallyak, amiket a tömegben egyesek lemetszettek az út menti fákról, mások palmaágakat terítettek a bevonuló csikója elé. Micsoda ökológiai hódolat ez! A zöld minden árnyalatával. *Hangtalan, de látható, érzékelhető Hozsánna!* Talán még értékesebb, mint a tömeg harsogása. A természet ugyanis egyértelmű volt. Amikor a tömeg elkezdett ünnepelni, cirkuszi ösztönigényének eleget tenni, az már távolról sem volt ilyen egyértelmű, nemes és méltó.

És emberi zűrzavar támadt

A tömeg még ünnepi pillanataiban is megosztott volt. Nem lehet csodálkozni, hiszen valóságuk ellenére is nagyon elesettek voltak. És ez a jeruzsálemi közvélemény megosztott volt. Politikai Messiás-váradalmak, csodavárás, Róma-ellenesség, idegengyűlölet, vakbuzgó törvénytisztelet, népük és vallásuk fél-

tése keveredett a csödület hangulatában. Ezért voltak, akik felsőruhájukat terítették az útra, a tanítványok között is akadt, aki felsőruháját terítette a csikóra, s Jézus erre ült. Mindegyik bevonulástörténetben a tömeg ujjongó köszöntése ugyanúgy kezdődik: *Hozsánna a Dávid Fiának!* A tömeg tudva, vagy sem, a Szabadító Jézust üdvözölte, bár akkor ezt még nem látta, nem értette.

Jézus az Olajfák hegyén. James Tissot festménye

Ám ami rögtön feltűnik Máté tudósításában, az az, hogy amint elhangzik a Hozsánna, pár perc múlva a felbolydult Jeruzsálemben már ezt kérdezték az egész város: *Kicsoda ez?* (Máté 21,10). Tehát az ünneplő hangulat villámgyorsan átváltott gyanakvássá. A tömeg megzavarodott. Véleményének megosztottsága pedig akkor tűnt fel megrázóan, amikor döntenie kellett, hogy Pilátus kit bocsásson szabadon: Barabbást vagy Jézust?

Barabbás vagy Jézus?

Egyik oldalon a rossz hírű fogoly, felkelő gyilkos, Barabbás, a másik oldalon Isten ártatlan bányája, Jézus. Mivel magyarázható a tömeg nyilvánvaló vaksága? Azzal tán, hogy közöttük is mindenki lázadó, gyilkos, rossz hírű gazember volt? Aligha! Márk és Lukács megtalálták az igazi magyarázatot. „A főpapok azonban fel-

bujtották a sokaságot, hogy inkább Barabbás elbocsátását követeljék.” (Márk 15,11) Ez az eset az, amikor valakik tekintélyükkel élnek vissza. Hatalmi visszaélés ez, sőt annál súlyosabb, mert ezt Isten szolgálói követték el. *Az álszentek manipulálták a tömeghangulatot Isten ellen!*

Félelmetes, amikor a jóvátehetetlen múltbeli bűn szembejön velünk az utcán. A vallási manipulációnak pedig nincs vége... Ebbe a sorba tartozik az is, amit Lukács ír le: amikor a józan ész elnémítja a hangos ordítást. Pedig tény, hogy az igazságot nem decibelekből mérjük. A megdöntést az ösztönök elszabadulása fojtotta el. „Azok hangos kiáltásokkal sürgették és követelték, hogy feszítsék meg. És kiáltásuk győzött.” (Lukács 23,23) Tényleg győzött? Beleillik ebbe a döbbenetes képbe az is, hogy Júdást ezüstpénzzel vették rá az árulásra, majd később a sírt őrző katonának is pénzt adtak, hogy azt „híreszteljék”: Jézus nem támadt fel, hanem ellopták a testét. A bűn logikája kőkevény: ha egyszer bedől egy dominó, oda az egész sorozat. És milliók válnak áldozattá.

S ennek nem lehet vége? Valóban az lenne a végső tanulság, ahogy Lukács fogalmazott: „kiáltásuk győzött”? Látszólag igen, valójában nem. Mert a keresztyén hit életlátását, ember szemléletét nem a hangoskodók és a manipulátorok határozzák meg, hanem a Feltámadott. Majd egyszer visszajön az Olajfák hegyére, s akkor már nem lesz soha többé kétértelmű semmi. A Győztes hatalma végérvényesen kiderül, az igazság beragyog majd mindent.

A halk női hang

De addig is ünnepelni, hozsannázni, imádkozni szabad, lehet, sőt kell. Mennyivel mássabb ez a hang, mint a tömegé. Már halkan, csendesén ott volt ez abban a szelíd női intésben, amit Pilátus felesége, Tiberius császár leánya a hagyomány szerint a Názáreti későbbi követője így üzent meg ítéletmondásra kényszerült férjének: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.” (Máté 27,19) Áldott volt ez a hang a gyűlölet és a feltűzött indulatok zavaros kavalkádjában. Méltó annak hangjához, aki ítéletében is szelíd tudott maradni mindhaláláig. S akinek halk hangja a történelem legvádlóbb beszéde volt, leleplező beszéd, melyben nyilvánvalóvá vált mindenkinek az igazi arca: a főpapoké, a tömegé, a politikai megszállóké, a megrettent vagy bátor tanítványoké, akik nem beszéltek, de elmentek vele a keresztre. És azoké az asszonyoké, akik acélos férfiakaratot voltak képesek odafordítani Jézushoz, és kimondani Pilátussal: *Íme, az ember* (János 19,5).

Mi lássuk meg még jobban, hogy ő a mi Királyunk. Adjuk oda neki palmaágunkat, felsőruhánkat, mindezek mélyén pedig szívünket, ami teljék meg ezen az ünnepen is hozsánás hittel!

Létkérdés, hogy húsvéti emberekként éljünk

(Folytatás az 5. oldalról)

Szerettem a társaságukat, sokat tanultam tőlük, és amikor befejeztem az egyetemet, vallásanárnak neveztek ki. Kéthavi munka után már kérdezte a sokak által kedvelt néhai püspökünk, Csiha Kálmán, hogy szeretnék-e a kórházban szolgálni. Mondtam, hogy természetesen, nem idegen számomra ez a szolgálati terület, hiszen korábban már jócskán végeztem hasonlót. Az onkológián, a kolozsvári III-as számú kórházban és a megyei klinikák területén kezdtem a betegeket látogatni.

– Az onkológia elég komoly kihívás ebben a munkában...

– Mély vízbe ugrottam. Tanultunk ugyan lelkigondozást a teológiai fakultáson, de klinikai lelkigondozás területén nem volt tapasztalatom, úgyhogy az elméleti tudásom alapján a betegekkel való találkozásból szűrtem le a tapasztalatokat, s az évek során ezt mindig kamatoztattam az újabb találkozásoknál. Az onkológián valóban nehéz a szolgálat, mert az emberek többsége a halál árnyékában hordozza ezt a betegséget. Nem könnyű a helyzete sem a betegnek, sem a hozzátartozóknak, sem a kórház személyzetének és a lelkigondozónak sem.

– Mi segített?

– A hit és a felülről kapott segítség. A mennyei erő, Krisztus tartott meg ezekben az években. Bizony sokszor voltak olyan hetek, hónapok, amikor nehéznek éreztem a terhet, nehéznek tűnt hordozni a sokféle információt, a találkozások emlékét, de végül mindig érzékelhetően, szinte láthatóan és tapinthatóan jelent meg az erő Isten részéről az életemben, és lendített előre az újabb találkozások felé.

– Kórházban járva, haldoklókkal találkozáskor milyen gyakran jutott eszébe húsvét?

– Gyakran gondolok a feltámadás diadalára, a győzelemre a halál fölött. Húsvét számomra azt jelenti, hogy élő reménységünk van, a megújulás adott, az egyéni életünkben is megtapasztalható, nyomon követhető. Csak így érdemes élni, ezzel a tudattal, ezzel a reménységgel. Másképp el sem tudom képzelni az életem. Létkérdés, hogy

húsvéti emberekként éljünk, olyan Krisztus-követőkként, akik tudják, hogy feltámadott uruk a mennyben van, aki ugyanakkor azt is ígérte, hogy ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az ő nevében, ott jelen van. Megérezni ezt a közösséget, megérezni és megélni a vele való kapcsolatot – ez a mindennapok történése.

– Volt-e olyan találkozás, ami még erőteljesebben juttatta eszébe a húsvétot?

– Egy rákos beteget látogattam többször. Marosvásárhelyi, hatvanas éveiben járó aszszony volt, és hamar elhatalmasodott rajta a rák. Agresszívebb típusú tüdőrákja volt, gyorsan legyengítette. A harmadik vagy negyedik találkozásunk alkalmával elmesélte, hogy ő korábban nem volt templomba járó, mindig hitt Istenben, de egy ideig nem törődött a

Fennvalóval, nem imádkozott, nem érdeklődött iránta, és azt is elmondta, hogy bizonyos bűnököt is elkövetett. Nem részletezte, de így nevezte magát: bűnös asszony. Láttam a kétségbeesést az arcán, amikor feltette a kérdést: számára is van bűnbocsánat, rajta is könnyörül az Úr? Neki is meg tud bocsátani? Akkor elmondtam neki, hogy még a gyilkosoknak is megbocsátott, a gonosztevőnek, aki ott volt Krisztus mellett keresztre feszítve. Mindenkinek van esélye. Egy alkalommal erős fájdalmi voltak, gondolom morfiumszármazékot is kapott, fájdalomcsillapítókat használnak rákos betegek esetében. Nem egészen úgy működött az elméje, ahogy korábban, könnyebb napokon. Úgy érezte, amikor megálltam mellette, mintha angyal állna ott. Az volt számára az üzenet, hogy Isten még az ő bűneit is megbocsátja. Mintha az ő életében ez lett volna az elementáris erejű feltámadás, amit Ézsaiás így fogalmaz meg: kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. A beszélgetés alatt észleltem, hogy megnyugodott, békére lett. Abban az esetben, gyenge állapotában megértette, átélte, hogy

neki is megbocsátott Isten, őt is magához fogadta, abba a szeretetkörbe őt is bevonta.

– Hogyan ünnepelnek a kórházban?

– Úrvacsorát osztok különböző kórtermekben. Amikor ilyen állapotban vesznek úrvacsorát a betegek, nincs olyan úrvacsoraszert, hogy valaki ne sírná el magát. Abban a krízishelyzetben megélni a hitüket, úrvacsorát venni nagyon lélekemelő és megható pillanat. Szinte minden alkalommal elmondják: úgy érezték, nemcsak lelki balzsamként, gyógyírként hatott rájuk az a falat kenyér és a korty bor, hanem valóságosan, fizikailag is mintha gyógyulást éltek volna át. Ebben segítette őket az úrvacsoravétel. Múltévi ünnepelt nem is tudok elképzelni.

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia

Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

Erdélyi Tünde, III-as belgyógyászat

Elérhetőség: e-mail: erdelyitunde68@yahoo.com
tel.: 0740-202151

Marosvásárhely

Korodi Csaba, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

Brassó

Magyari János, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: magyariioan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

Bánffyhungad

Lukács Margit, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Dsida Jenő

A húsvét dicsérete

Ezerkilencszázharminc éve: szent zsidók földjére nagy próféta támadt. Emlékének, mely bágyadt, égi bánat, szenteljük ezt a sárga pergament.

Rágondolok, míg járom Golgotámat. Mivelhogy nincs igazság idelent, Pilátus alatt a keresztre ment, de harmadnapra új életre támadt.

Alleluja! – nagy bástyákat ledöntön rivalg s csodára váró tűzben ég falu és város, ház, tébolyda, börtön,

minden üszkös, az arcok feketék!... Feltámad-é a bús erdélyi földön, ki meghala és eltemetteté?

ÖRÖMÖNDŐ

GYERMEKROVAT

Összeállította:
Könczei Katinka

Kedves Gyermek!

A húsvét ünnepest megelőző hetet nagyhétnek nevezzük. Ezen a héten megemlékezünk az Úr Jézus Krisztus érettünk vállalt szenvedéseiről, és felkészülünk a húsvét ünnepest. Nagypénteken, Jézus keresztre feszítése napján érezhetjük át leginkább az ő fájalmát. Ezen a napon istentiszteletre gyűlünk össze. Imádkozunk, megvalljuk az Úr előtt bűneinket, és kérjük, hogy bocsássa meg azokat!

A húsvét Jézus Krisztus feltámadásának az ünnepe. Örömnep, mert azt hirdeti, hogy az élet

nem ért véget a halállal. Halálunk nem pont az életünk végén, hanem kettőspont, ami azt jelenti, hogy folytatás következik.

Isten egyszülött Fia, az Úr Jézus Krisztus feltámadásával megtörte a halál hatalmát: életét adta, hogy a benne hívőnek örök élete legyen! Értünk is meghalt, és értünk is feltámadott, hogy nekünk is örök életünk lehessen!

Jézus mondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él.” (Jn 11,25)

Imádság

Feltámadott Úr Jézus Krisztus! Áldalak téged, mert legyőzve a halált, ma is élő Úr vagy, az én Uram. Neked akarok szolgálni. Téged akarok teljes szívből szeretni és követni. Áraszd rám és gyülekezetünkre áldásodat, hogy igazi húsvéti örömmel tudjunk ünnepeIni. Ámen!

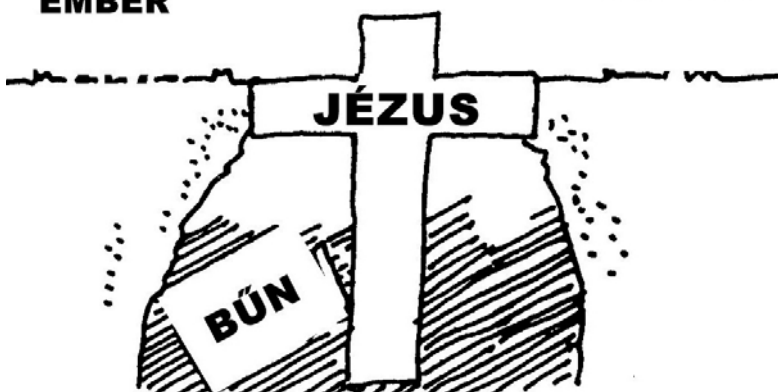
Virágvasárnaptól húsvétig...

Tegyétek sorrendbe a következő eseményeket!

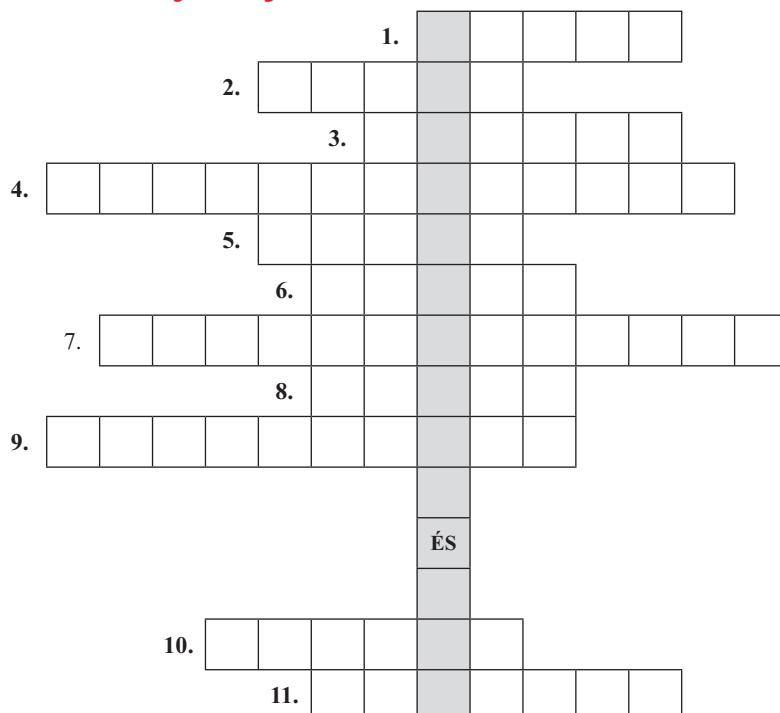
- ___.) Jézus a kereszten.
- ___.) Júdás elárulja Jézust a Gecsemáné-kertben.
- ___.) Jézust arimátiai József sírjába helyezik. A sírt katonák őrzik.
- ___.) Az üres sír. Jézus feltámadt!
- ___.) Jézus bevonul Jeruzsálembe.
- ___.) Az utolsó vacsora.
- ___.) Jézus Pilátus előtt.

MINDEN
EMBER

ISTEN

Keresztrejtvény

1. „Az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől _____, most és mindörökké. Ámen.” (Júd 1,25)

2. Ki volt az a tanítvány, akit kakasszó emlékeztetett az ő bűnére?

3. „_____ az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene.” (2Kor 1,3)

4. Az utolsó vacsora. Jézust ezen a napon fogták el.

5. A kételkedő tanítvány.

6. Ki segített Jézusnak vinni a keresztet? Cirénei _____.

7. Jézus ezen a napon vonult be Jeruzsálembe.

8. Ki segített a főpapoknak Jézust elfogni?

9. Jézus keresztre feszítésének és halálának napja.

10. Jézus feltámadásának ünnepe.

11. „Bizony, őtöle, _____ és őreá nézve van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.” (Róm 11,36)

Hírek – Események

Tedd, amire Isten elhívott!

A kézdivásárhelyi nőszövetség áldozatos munkájáról

Bár az utóbbi időben nem adott hírt magáról a kézdivásárhelyi nőszövetség, ennek ellenére aktívan munkálkodott. Az elmúlt évben két rangos eseménynek adott otthont az egyház. Áprilisban esperesi, míg októberben püspöki vizitációra került sor, ahol egyházunk legmagasabb szintű vezetősége meglepedéssel nyugtázta az egyház és a nőszövetség munkáját. Tavaly ősszel két alkalommal is kirándultak a nőszövetségi tagok a Hálaadás Dalárda tagjaival közösen: egyrészt felejthetetlen kirándulásban volt részük a Madarasi-Hargitán, ahol magyarországi testvérekkel is találkoztak. A táj szépsége mellett irodalomról, történelemről, a táj gyönyörűségéről beszélgettek. Később Katrosa volt az úti cél, ahol gyógynövényt gyűjtöttek.

A decemberi hónap is aktívan zajlott. Karácsony előtt egy héttel gyertyakészítő kört szerveztek, ahol Mátyás Judit angyalosi tiszteletes asszony volt a meghívott. A hagyományossá vált öregek karácsonyát a nőszövetségi tagok szavalattal és szeretetvendégség megszervezésével tették ünnepélyesebbé.

Az idei év első nagyméretű egyházi eseménye az ökumenikus imahét volt, amelynek témája Krisztus szorongató szeretete volt. Az imahét zárónapján a nőszövetség szeretetvendégséget, tombolát szervezett. A záró istentisztelet végén megihitt, ünnepélyes, családi beszélgetésre került sor.

Január elején Nagyborosnyón a kézdivásárhelyi nőszövetség a Kézdi-Orbai Református Egyházmegye nőszövetségi találkozásán képviseltette magát. Kézdivásárhelyen március 9-én zajlott az idei ökumenikus női világimnap. Ezúttal a Föld körüli imalánc a Fülöp-szigeteken élőkért szól. A Fülöp-szigetek különböző felekezetű asszonyainak csoportja a társadalmi igazságosság témakörét állította a figyelem középpontjába ebben az esztendőben. Nőszövetségünk vezetősége Beder Boglárka elnök asszonnal közösen szimbolikus asztalt készített, ahol megelevenítettük a távol-keleti szigetvilágot. Az asszonyok bekapcsolódtak az anyag ismertetésébe, amelyet vetítés kísért, a tiszteletes asszony ismertette a Fülöp-szigetek történelmét, földrajzát. A délután egyik fénypontja volt, amikor a vezetőség a hagyományos alapétellel, a rizsszel (rizsfelfújtat készítettek) és jellegzetes mangóüditővel kínálta meg a jelenlevőket.

A fent említett rendezvényeken kívül a nőszövetségi tagok rendszeresen látogatják beteg

asszonytársaikat, elviszik otthonukba az igét, együtt imádkoznak a beteggel, lehetőségükhöz mérten megajándékozzák református újsággal is. A jóság ereje jellemzi munkájukat, hiszen az Ige szerint „az igazán nagyszerű emberek megértik a jóság erejét”. Nagy öröm és hála van szívünkben, hogy ilyen asszonyok tevékenykednek a nőszövetségünkben.

Márton Ilona, Papp Gyöngyike
Kézdivásárhely

Román bibliafordítás a 20. században

Az elmúlt két hónapban előadással egybekötött lelkészértekezletet tartottak a Hunyadi Református Egyházmegyében. A februári előadáson Déván Kerekes József, a Nagyvárad-Rogériusz gyülekezet lelképásztora az iszlámról beszélt. Márciusban Szép Eduárd beresztelki lelképásztor *Reformáció a románok közt* címmel tartott előadást Piskin. Magyarokként természetesen vesszük, hogy a 16. századi reformáció sok újat hozott az egyház életébe. Egyik legfontosabb eredménye a Biblia anyanyelvre való fordítása volt. Már Bethlen

Gábor erdélyi fejedelem is szorgalmazta a Biblia román nyelvű fordítását. Törekvése meghozta az eredményt. 1648-ban Gyulafehérváron I. Rákóczi György költségén kiadtak egy Újtestamentum-fordítást. Az igazi ébredési folyamat az elmúlt században kezdődött el. Teodor Popescu, Iosif Trifa, és Dumitru Cornilescu román lelkészek a teljes Szentírás román nyelvre való fordítását tűzték ki célul. Az említett lelkészek Havasalföldön, Erdélyben és Moldovában komoly igehirdetési szolgálatot végeztek, amiért Iosif Trifát felfüggesztették állásából. Cornilescu olyan komoly munkát végzett, hogy 1920-ra befejeződött a teljes bibliafordítás, a Szentírás kiadására pedig 1921-ben került sor.

Kun Árpád

Egyházmegyei imanapokat tartanak a Kolozsvári Református Egyházmegyében a Reformáció 500 program-sorozat keretében. A presbiteri szövetség kezdeményezésére az első találkozót a kolozsvári Kakasos templomban szervezték. Az imalánc további állomásai Magyarfenes, Pusztakamarás, Hídelve és a Törökvgás.

Az eseményen előadást követően a résztvevők az egyházért, a családjáért, gyermekeinkért, erdélyi magyarságunkért és a szórványban élőkért imádkoznak.

Református Kalendárium 2017

Rejtvény pályázat

Az Erdélyi Református Egyházkerület 2017-es kalendáriumában megjelent rejtvény pályázatra sikeres megfejtést beküldő személyek közül a következők nyertek könyvjutalmat: Szombati Attila (Marosvásárhely), Nagy-Imecs Zsuzsanna, Boros János (Székelyudvarhely), Szász Ilona és Szatmári Gizella, Benedek Ilona, Petzinger Klára (Csíkszereda), Barát-Szilveszter Csilla (Székelykeresztúr), Rigó Ilona (Kálotszentkirály), valamint Kovács Irén (Székelyszáldobos). A nyereményeket egyházkerületünk iratterjesztése a megadott címre postán fogja továbbítani. Gratulálunk a nyerteseknek, és további jó olvasást kívánunk!

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában
Felelős vezető: Dávid Zoltán